

fiecare mădular pierdut de vreme ce tot El li le-a oferit atunci când i-a creat (2Mac 7,11).

În fața unei astfel de realități, îndemnurile Sfântului Paul, din lectura a doua, nu pot face trimitere decât la o apropiere cât mai mare de Dumnezeu care ne vrea alături de El: Domnul nostru Isus Cristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și, prin harul său, ne-a dat pentru totdeauna mângâiere și speranță neclintită, el să vă mângâie și să vă întărească inimile, ca să puteți să vă împărtășiți binele în tot ce faceți și spuneți... Domnul să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu, ca să fiți statornici în a aștepta cu răbdare venirea lui Cristos.

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 10-17 noiembrie 2019

- 10 D **DUMINICA A 32-A D.P.A.; Ss. Leon cel Mare, pp. înv.; Oreste, m.**
- 11 L Ss. Martin din Tours, ep. **;
Marina, fc. m.; Fer. Alice, fc. m.
- 12 M Ss. Iosafat, ep. m. **; Cristian, m.
- 13 M Sf. Augustina (Livia), clg.
- 14 J Ss. Ștefan Teodor, ep. m.;
Serapion, clg. m.
- 15 V Ss. Albert cel Mare, ep. înv. *;
Leopold III
- 16 S Ss. Margareta a Scoției, regină *;
Gertruda, fc. *
- 17 D **DUMINICA A 33-A D.P.A.;
Ss. Elisabeta a Ungariei, clg.;
Florin, pr.**

Gândul săptămânii

“A-L alege pe Dumnezeu și a alege ceea ce vine de la Dumnezeu e unica problemă a vieții.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Bertì

Foiaia
LITURGICĂ

10 noiembrie 2019 • DUMINICA A XXXII-A D.P.A. • Ss. Leon cel Mare, pp. înv.; Oreste, m.

LECTURA I

Regele lumii ne va ridica la învierea vieții veșnice.

Citire din cartea a doua a Macabeilor 7,1-2.9-14

În zilele acelea, s-a întâmplat că șapte frați cu mama lor au fost prinși de rege și obligați - fiind bătuți cu biciul și cu vâna de bou - să mănânce carne de porc, care era interzisă de Lege. Unul dintre ei s-a făcut purtător de cuvânt și a spus așa: “Ce vrei să întrebi și ce vrei să afli de la noi? Suntem gata să murim decât să încălcăm legile părintești”. După aceea, ajungând la ultima suflare, a zis: “Tu, nemernicule, ne scoți din viața prezentă, dar regele lumii ne va ridica la învierea vieții veșnice pe noi, care murim pentru legile sale”. După acesta, a fost chinuit cel deal treilea. Când i s-a cerut să scoată limba, a scos-o repede și a întins cu curaj mâinile. Și a zis cu demnitate: “Din cer le-am primit și pentru legile lui le disprețuiesc; de la el sper că le voi dobândi din nou”, așa încât însuși regele și cei care erau cu el

au fost uimiți de curajul tânărului, pentru care suferințele nu însemnau parcă nimic. După ce acesta a trecut din viață, tot la fel l-au torturat în chinuri pe al patrulea. Când era să se sfârșească, a vorbit astfel: “Este de dorit să treci din viață prin mâinile oamenilor când aștepti speranța de la Dumnezeu că vei fi înviat iarăși de el; dar pentru tine nu va fi înviere spre viață”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 16(17),1.5-6.8b și 15 (R.: 15b)

R.: Când mă voi trezi, Doamne, mă voi sătura de chipul tău.

Ascultă, Doamne, dreptatea mea, ia aminte la strigarea mea; pleacă-ți urechea la rugăciunea mea, de pe buze care nu au înșelăciune! **R.**

Tu îmi păstrezi pașii pe căile tale, ca să nu se clatine picioarele mele. Strig către tine, Dumnezeule, căci tu mă asculți,

Foiaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

pleacă-ți urechea spre mine și ascultă cuvintele mele! **R.**

Adăpostește-mă la umbra aripilor tale.

Dar eu, în dreptate, voi vedea fața ta, când mă voi trezi mă voi sătura de chipul tău. **R.**

LECTURA A II-A

Domnul să vă întărească în orice faptă și cuvânt bun.

Citire din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Tesaloniceni 2,16-3,5

Fraților, însuși Domnul nostru Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin har mângâiere veșnică și o bună speranță, să vă mângâie inimile și să vă întărească în orice faptă și cuvânt bun! În rest, fraților, rugați-vă pentru noi, ca să se răspândească cuvântul Domnului și să fie glorificat la fel ca la voi și să fim mântuiți de oamenii răătăciți și răi, căci nu toți au credință! Dar Domnul este credincios. El vă va întări și vă va păzi de Cel Rău. Suntem convinși în Domnul cu privire la voi că faceți și veți face ceea ce v-am poruncit. Domnul să îndrepte inimile voastre spre iubirea lui Dumnezeu și spre perseverența lui Cristos.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Ap 1,5b.6b

(Aleluia) Isus Cristos este primul născut dintre cei morți; lui să-i fie gloria și puterea în vecii vecilor! (Aleluia)

EVANGHELIA

Dumnezeu nu este al celor morți, ci al celor vii.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 20,27-38

În acel timp, au venit la Isus unii dintre saducei, care spun că nu este

înviere, și l-au întrebat: “Învățătorule, Moise a scris: «Dacă cineva are un frate căsătorit care moare fără să aibă copii, fratele lui să ia femeia și să ridice urmași fratelui său!» Erau deci șapte frați. Primul, luându-și soție, a murit fără copii. Cel de-al doilea și cel de-al treilea au luat-o de soție. Și toți cei șapte au murit și nu au lăsat copii. În cele din urmă, a murit și femeia. Așadar, la înviere, căruia dintre ei îi va fi soție femeia? Pentru că toți șapte au avut-o de soție”. Isus le-a răspuns: “Fiii lumii acesteia se însoară și se mărită; însă cei considerați vrednici

să dobândească lumea cealaltă și învierea din morți nu se vor însura și nici nu se vor mărita, pentru că nu mai pot de acum să moară; sunt asemenea îngerilor și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii. Iar că morții învie, o arată și Moise în relatarea despre rug, când îl numește pe Domnul: «Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob». Dumnezeu nu este al celor morți, ci al celor vii, întrucât toți trăiesc pentru el”.

Cuvântul Domnului

Textele biblice propuse spre meditare în această duminică, ne oferă o adevărată revelație a vieții de dincolo de moarte și a modului de a avea parte de ea.

E drept că dincolo de pragul morții nu străbate decât cu mare dificultate reflecția filosofică. În schimb, în mai toate culturile ori religiile, această viață de după viață este afirmată ca un adevăr fundamental și că unele științe de astăzi confirmă o dăinuire a ceva din ființa umană în pofida despărțirii de trupul care se întoarce în pământ pentru a redeveni pământ. Prin urmare, nu ne surprinde faptul că în timpurile noastre mulți refuză ideea unei vieți de dincolo de moarte de vreme ce chiar în timpul lui Isus unii dintre contemporanii lui – în cazul de față, saduceii – refuzau

să creadă în învierea morților, în timp ce pentru cei mai mulți acest adevăr de credință era deja un adevăr de viață.

Astfel, faptul că morții trebuie să învie este atestat, potrivit lui Isus, în episodul tufișului arzând din cartea Exodului (3,14), unde pomenirea Dumnezeului lui Abraham, a Dumnezeului lui Isaac și a Dumnezeului lui Iacob constituie o garanție a dăinuirii patriarhilor fondatori ai poporului ales alături de Dumnezeu în care și-au pus toată încrederea. Acolo, viața nu se mai poate întrerupe, întrucât cei care se află alături de Dumnezeu nu mai pot muri (Lc 20,36a).

Apoi, în textele noastre se face o distincție între cei care sunt aflați vrednici să aibă parte de lumea viitoare și de învierea morților (Lc 20,35) și cei pentru care învierea nu va fi spre viața veșnică (2Mac 7,14). Sunt considerați vrednici de lumea viitoare și de învierea morților cei care au păzit poruncile uneori chiar cu prețul vieții de aici (2Mac 7,8.9). În sfârșit, un alt aspect important legat de învierea în viața de dincolo se referă la situațiile mai speciale cum ar fi cele ale unor martiri. Lectura I de astăzi prezintă moartea martirică a celor șapte frați în timpul persecuției lui Antioh al IV (175-164 î.C.). Particularitatea constă în aceea că trupurile lor erau sfârtecate și dezmembrate. Ei nutreau însă convingerea că, la înviere, Dumnezeu le va restitui